

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius < a Sancto Francisco >

Leodii, 1684

Cap. 10. Per eande[m] gratiam fuit D. Iosephus etiam contra venialia
confirmatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

160 Synopsis Magnalium D. Josephi,

utriusque gratia: et si enim originalis esset cum exclusione omnis peccati, gratia tamen sanctificationis in utero operatur in natura lapsa quod non potuit originalis in integrâ: sanat enim illa à peccato, à quo haec non præservavit: quid mirum ergo si illa statuat in bono quod haec non potuit? Porrò gratia sanctificationis in utero uberior fuit illâ gratia originali Adæ, quia fuit ex meritis Christi infinitis non haec: nam in Doctrina D. Thomæ & sequacium ejus, haec Adamo destinata fuit ante decretum Incarnationis mysterium: si enim Adam non peccasset, inquit D. Thomas, Christus non venisset.

XXXI. Confirmabitur amplius haec sententia ex dicendis Capite sequenti.

C A P U T X.

Per eandem gratiam fuit Deus Iosephus etiam contra venialia confirmatus.

I. **D**ico ergo non tantum per illud donum confirmationis in gratia, id assecutus est D. Joseph quod alii confirmati, ut scilicet nunquam abinde peccaverit mortali-
ter: sed præterea, quandoquidem co-
excellenter per omnia accepit grati-
am, quo præ ceteris ad altiorem gra-
dum & ordinem ascendit: probabilis-
simum certe cum aliis quam pluri-
mis, fuisse in sanctitate tunc ei divina
manu immediatè & largissimè infusa,
ita firmatum & fixum, ut nemo, (si lo-
lam ipsius sponsam exceptis) sic fuerit
ut ille: atque adeò nec etiam ad venia-
le unquam deflexisse, ut hoc credam
adducor. Primo, ex eo quod idem do-
cent de D. Joanne Baptista Ven. Beda
homil. de illius decollatione, Galati-
nus lib. 7. cap. 9. & alii tam multi ut
Abulensis in cap. 14. Matthæi quæst.
40. dicat id communiter credi; cui
opinioni concinit Ecclesia columna
veritatis, in his verbis:

*Antra deserti teneris sub annis
Civium turmas fugiens petisti,
Ne levi saltem maculare vitam
Famine posses.*

Si enim hoc de Divo Joanne Baptista

communiter creditur, cur non idem
& à fortiori credatur de D. Josepho,
uti de vero Christi Domini Patre?

Et certè licet hoc privilegium non
fuisse D. Joanni Baptistæ concessum,
adhuc tamen Sanctissimo Josepho non
esset denegandum. Ea enim, ut ait
Textus in l. finali de probationibus,
que veniunt ex bona conjectura, vera esse
dicuntur. At Patrem IESU verum, hoc
dono donatum fuisse bona conjectura
est, ergo res vera.

Tertiò, idem probatur ex illo Con-
cil. Trident. fess. 6. canon. 23. Si quis
dixerit hominem justificatum posse totâ
vitâ suâ omnia peccata, etiam venialia
vitare nisi ex speciali Dei privilegio,
quemadmodum de Beatâ Virgine tenet
Ecclesia, Anathema sit. Pro cuius in-
telligentia,

Nota, non tantum intelligit Con-
cilium ut vitentur peccata venialia totâ
vitâ requiri speciale auxilium gratie,
prout contra distinguitur ab auxilio
tam reprobis quam electis communis,
quo sensu donum perseverantiae dici-
tur ab eodem Concilio Canon. præ-
cedenti citato hic cap. 9. fess. 1. num. 21,
auxilium speciale: sed intelligit tale ut
nec ipsis prædestinatis concedatur, quale fuit concessum Bea-
tae Virgini: & ideo Concilium non
vocat illud auxilium quo illa vitantur
speciale Dei auxilium, quemadmodum
Canone præcedenti vocavit donum
perseverantiae, sed vocat illud speciale
Dei privilegium.

Dico ergo ex Concilio, prout sine
illo speciale Dei privilegio non possunt
omnia peccata venialia totâ vitâ vitari,
ita cum illo possunt, ut patet: Cùm er-
go ceteris prædestinatis speciale auxi-
lium istud concedamus, cur hoc spe-
ciale Dei privilegium Divo Josepho
adeò supra illos omnes ratione emi-
nentissimæ sua dignitatis eventu de-
negaremus.

Probatur quartò, cùm aliis innume-
ris Sanctis datum sit rarissimè veniali-
ter peccare, immò vero D. Augustinus
lib. 2. de Peccat. merit. cap. 6.
doceat non esse oblitendum eis qui
affirmant esse posse hominem in
hac vita sine peccato, intellige (ut
sanè intelligas) cùm limitatione Con-
ciliij

cili Tridentini loco mox citato ver-
su 3. Cur hoc Divo denegaremus
Josepho.

VII. Nec valet quod contra objicit Ar-
riagain 1. 2. tractat, de Justificat. disp.
31. fest. 6. concl. 2. temerarium esse
præsumere quod non audet Concilium
Tridentinum: Sed Concilium
non audet illud asserere nisi de Beata
Virgine, ita res ista est rara & mira-
culosa, ergo, &c. Respondeo enim et si
res sit rara & miraculosa esse tamen
possibile cum singulari Dei privi-
legio ex Concilio Tridentino: hoc
autem Divo Josepho concessum fuisse,
ipsius supra omnes Electos electio
suadet.

VIII. Respondeo secundò, Concilium ad-
duxisse Beatam Virginem in exem-
plum, quod cum *speciali Dei privilegio*
omnia peccata etiam venialia tota vi-
tati possint: quod autem illam
solam adduxerit, id non ideo fecit
quod nulli sunt alii præter ipsam, sed
quia non fuit necesse, insufficiens enim
unum adduxisse.

IX. Probatur quinto ex doctrina Sancti
Clementis, Alexandr. lib. 1. Pedag.
cap. 2. Francisci Suarez tomo 3. de
Gratia lib. 9. cap. 8. num. 25. Alvaris
de Pacz tomo 2. de Extermin. malis
lib. 1. part. 1. cap. 9. ubi docent Justos
aliquos valde perfectos, qui toti stu-
dent puritati & sanctitati, posse tota
vitæ vivere sine peccato etiam veniali
quod sit plenè voluntarium, & cum
deliberatione certa: idque non vide-
tur negandum Sanctis Apostolis post
receptum in die Pentecostes Spiritum
Sanctum: Unde Divus Chrysostomus
in eandem cum illis conspirans sen-
tentiam homil. 20. in Matth. ad illud
Fiat voluntas tua sicut in celo & in terra.
ait: *Nihil est quod propter terrenarum
rerum habitaculum ad supernarum virtu-
rum perfectionem homines prohibeat per-
venire. Est quippe possibile ut in terrarum
adhuc regione degentes quasi jam in celis
habent ita cuncta perficiant.*

X. Peccarunt ergo tantum illi ex qua-
dam subreptione, sed D. Josepho ex
dicendis infra Cap. sequenti extinctus
aut certè ligatus fuit fomes peccati, ut
nunquam appetitus ejus rationem
prævenierit: ergo ex hac ratione nec

venialiter peccavit, quandoquidem
semper sibi & Deo præferrimus, ni-
hil ex subreptione fecerit.

Objicies primò Proverb. c. 24. vers.

16. *Septies in die cadit Iustus: quid ergo
de tota vitâ, præcipue vero quando
ad longum protenditur ut vita Divi
Josephi?* Respondeo Scriptores plures
ita hunc Scripturæ locum citare ex
Authore Catenæ Græcæ, Cassiano lib.
2. Collat. 22. cap. 13. nonnullisque
Codicibus manuscriptis, & esse jam
vulgare: illud tamen *in die*, non habe-
ti nec in Originali Hebreo, nec apud
Septuaginta Interpretes, nec in nostrâ
vulgata, nec in aliis impressis saltem
alicuius fidei, quos si mihi non credes
conculere poteris.

Objicies secundò, illud Ecclesiastæ
cap. 7. *Non est homo justus in terra qui
faciat bonum & non peccet*, intellige
venialiter. Respondeo ad illa & alia
similia loca, haec intelligi de Justo ju-
stitia ordinaria. Respondeo secundò,
si velis etiam intelligi de Justis justi-
tia extraordinaria intelligendum cum
solo *speciali Dei auxilio*, prout contra-
distinguitur ab illo qui est in omnibus
justis communi, inter quos sunt ali-
qui reprobi, non de Justo justitia
summè extraordinaria, & cum gratiâ
illâ, quam Concilium Tridentinum
vocat *speciale Dei privilegium*.

Instabis, nulla datur talis gratia. XIII
Contra, si nulla talis datur, quomo-
dò ergo Concilium dixit sine tali
non posse peccata venialis vitari?
Quod si datur talis, an amabo, ne-
gabitus Divo Josepho cui toti ti-
tulis debetur? Ergo tam singularis
fuit Divi Josephi Sanctitas, tanta vi-
ta & morum ejus innocentia & pu-
ritas, ut cam nulla peccati mortalis
caligo obfuscare & extinguere, nul-
la venialis umbræ vel minimum obse-
rare potuerit.

XI

CAPUT

Unopis

venialis
D.
Josephi
S.